

[Christmas Møller.]

ført. Jeg tror, at den Formulering, vi har givet om Værnet for Kirkens Midler, er bedre end den, der er givet fra anden Side, og jeg vil med Hensyn til den Formulering, der er givet af den Forhandling, som Kirkeministeren skal føre med Landets Biskopper, sige, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch naturligvis skildrede den fuldkommen rigtigt. Der er ikke Tale om i Flertallets Ændringer at indføre et Bispeskolekollegium; men det er samtidig klart, at saaledes som Paragraffen er affattet, har den til enhver Tid siddende Kirkeminister Forpligtelse til at forhandle med Biskopperne, det vil sige med alle Biskopperne, og han kan gøre det under den Form, som han i det givne Tilfælde mener er formaalstjenlig.

Jeg maa tilstaa, at jeg hører til dem, der ikke tror alt for meget paa Paragraffer, men meget mere, ogsaa naar det gælder Grundloven, paa Sædvane og Skik. Man kan udmærket godt sige, at dette er kun Gennemførelsen af en Sædvane. Jeg tror, det er en god Sædvane, som et meget stort Flertal af det høje Ting herigennem siger vil være den Skik, som det er rimeligt og naturligt at anvende, og jeg tror ogsaa, vi herigennem vil fastslaa Ting, som er af Værdi for den danske Folkekirke.

Med Hensyn til Formuleringen af Paragrafferne vedrørende den personlige Frihed, Foreningsfriheden o. s. v. vil jeg gerne — næst efter at sige, at jeg kan tiltræde de Betragtninger, der er gjort gældende af Ordføreren — understrege, at Bestemmelsen i den gamle Grundlov om, at al Indskrænkning i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves ved Lov, gaar igen uændret i den nye Grundlov, og at Stillingen altsaa er den, at denne Erhvervsfrihedsparagraf, som er benyttet under en Behandling her i Salen af Spørgsmaalet om Erhvervsfrihed, og som man udtrykkelig har henvist til som værende tilstrækkelig, gaar igen i den nye Grundlov nøjagtigt, som den staar i den gamle. Efter min Opfattelse sker der ikke det fjerneste ved Vestres Ændringer, om de blev vedtaget, paa dette Omraade, og derfor har jeg ikke kunnet tillægge dem en saa betydelig Værdi, som man har gjort fra anden Side.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ekspropriation vil min Kollega i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Hasle, gøre nogle Bemærkninger, særlig af juridisk Karakter. Vi lægger jo aldeles ikke Skjul paa, at vi her kunde have ønsket Formuleringen en

Smule anderledes, men jeg vil dog gerne stærkt understrege, at den Formulering, som den nye § 77 har faaet, er at opfatte som en Udvidelse af Retten til Domstolsbedømmelse og ikke nogen Indskrænkning. Jeg kunde ønske, at man var gaaet videre, det ved enhver, men man mente altsaa ikke, at dette var rimeligt. Jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, det i og for sig er politiske Betragtninger af den ene eller den anden Karakter, som skiller i Bedømmelsen af dette. Jeg tror, at det meget mere er Administrationens Bedømmelse af, hvilke Spørgsmaal vedrørende Erstatning der bør bringes for Domstolen. Jeg ønsker altsaa at understrege, at heller ikke paa dette Omraade betyder Forfatningsforslaget en Indskrænkning, men en Udvidelse, og jeg har her angivet, hvorledes vore Synspunkter er.

Med Hensyn til Anklagemyndigheden skal jeg kun henvise til, hvad jeg ved første Behandling udtalte: at Anklagemyndigheden til syvende og sidst vilde være Statsraadet og dermed Regeringen undergivet.

Med Hensyn til Rigsretten vil jeg gerne sige følgende: Vi havde ønsket, at man havde ladet Folketinget være Anklager og Rigstinget eller, som det forhaabentlig alligevel til syvende og sidst kommer til at hedde, Landstinget — saadan kan man jo have sine Haab — være vælgende. Jeg tror i hvert Fald, at enhver maa indrømme, at var man gaaet den Vej, havde man ikke mødt den Indvending, som man ikke var blind for man vilde møde, og som vi ogsaa gjorde opmærksom paa. Den ærede Ordfører har naturligvis fuldkommen Ret i, at der saamænd ikke er saa stor Forskel, saaledes som Partier arbejder sammen, og ikke mindre har han Ret i, at nok er Folketingets og Rigsdagens Forretningsorden vigtig, og nok er Formændene og Præsidiet af Betydning, men at de ligefrem skulde kunne lave Grundlovsbestemmelser om, vilde dog være at tillægge dem for stor Betydning. Saaledes som Bestemmelsen staar, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, hvorledes Forholdet er.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende Betragtninger, som er blevet fremført fra anden Side, navnlig af det ærede Medlem Hr. Brorsen. Jeg tror ikke, man vil kunne anerkende, at det ærede Medlem Hr. Brorsen paa en god historisk Maade gav Tinget Besked om, hvad der var sket. Hvis det ærede Medlem vil slaa efter i Forfatningskommissionens Betænkning og se paa de Svar, som er afgivet i Forfatningskommissionen den 20. Januar — de findes Side 38—40 —, vil det ærede